

in utvrdili nek kot po imenu Assab, radi česar jih Angleži in Francozi pisano gledajo. Irski vodja Parnell začne beračiti pomoči pri evropskih prekucubih in socialistih Rochefortu, Hugonu itd. ter napraviti pravo revolucijo v Irlandiji zoper Angleže. Proti temu je se vzdignol irski nadškof v Dublinu in oznanil katoliški nauk, kateri revolucije ne trpi. To je res očetovsk glas; nja preslišanje bilo bi strašno nesrečno za Irce, kajti Angleži imajo na Irskem že 60.000 dobro orožanih vojakov. Sicer je pa upati, da po postavni poti Irci veliko več pridobijo, vsaj dokler je Gladstone minister. Iz južne Afrike došla je Angležem nesrečna novica. Njihov oberst Colley je 27. febr. zapustivši tabor zgrabil „Bojerje“ pa bil premagan, obkoljen in z vojniki vred ustreljen; le malo Angležev je smrti všlo; od enega regimenta samo 7 mož. Sedaj bo že veliko težavnije Angležem vzdrževati vso gospodstvo v južni Afriki. Tepež se je vršil na mestu, kojemu pravijo Längsek. — Srbska skupština zboruje v Belgradu in se pogaja z raznimi podjetniki zavoljo stavljenja srbskih železnic. Na ponudbo so Francozi, Angleži in Rusi. V Petrovgrad k ruskemu carju za srbskega poslanika odposlan je od zadnje srbsko-turške vojske znani hrabri general Horvatovič. — Rumuni so svojo vojsko pomnožili za 30 peš-regimentov. — Ruski general Skobeljev je baje zbolel in je na poti v Evropo. — S Kitajci so se Rusi pobotali na mirnem; ne pride toraj do boja. — Grki in Turki se pa orožajo, kolikor le mogoče. Grki so že svojo reservo pozvali pod puško, tudi vabijo evropskih oficirjev, naj vstopijo v grško armado! — Nadvojvoda Rudolf potuje na reki Nil v gornji Egipt.

Za poduk in kratek čas.

Babji klanec.

Če greš od farne cerkve sv. Miklavža v ljutomerskih gorica k podružnici žalostne Matere v Jeruzalemu, prideš, kedar začneš iti navzgor, v precej dolgo sotesko, v globoki klanec, na katerega peščenih strminah se v poletni vročini greje kušar in poje na vse zgodaj v nizkem grmovju slavček svoje milotinke. Postoj tukaj, — kajti to ti je sloviti kraj, tako imenovani „Babji klanec“. Odkod in kako je dobila ova soteska to nenavadno ime, naj ti dragi čitatelj razjasni sledeče vrstice.

Po slavni bitvi pri sv. Gothardu, kder sta l. 1664 Montekukuli in Zrini premagala Turke in njihove neštene trume ali pobila in v Rabo stisnala ali pa na vse strani razpodila, pridivjal je en oddelek razkropljene turške armade prek Mure tudi v ljutomerske gorice ter je ondi ropal in požigal. Gorje kristijanu, ki je prišel divjemu Turčinu v pest! Še le po dolgem in groznem mučenju bila je nesrečnežu odsekana glava in na sulico

nataknjena, okolo ktere so divjaki, prepasani s črevami umorjenega, skakali in plesali. Materam so nedolžne otročiče trgali iz naročja in butali z glavami ob plotove in zidove, da so se možgani razlivali po tleh, dekleta in žene so pa oskrunjali in zvezane, kakor pse, vlekli seboj v grozno sužnost. Kamor so Turki prirazbijali, šel je strah pred njimi in groza za njimi. In med tem, ko so krepki možje, uvrsteni v cesarsko armado, podili nekatere oddelke premagane turške armade po ogerških planjavah, skrivali in potikali so se njihovi očetje, onemogli starčki doma pred razgrajajočo trumo Turčinov po goščavah in votlinah, matere so pa z malo dečico odbežale v hribate kraje. Tudi v Jeruzalem je pribežalo precej starčkov in žen, poiskati si varnega zavetja pri žalostni materi Mariji, kateri na čast je bila 12 let poprej tamkaj zala cerkva sozidana. V svojo nepopisljivo grozo zagledajo žene nekega jutra precejšnjo trumo divjih Turkov v dolini proti hribu pomikati se, pa sveste si posebnega varstva mogočne pomočnice, D. Marije, sklenejo postaviti se sovražniku krščanstva v bran. Nagloma kupčijo ene za gostim grmovjem vrh klanca debelo kamenje, druge polnijo s peskom prazne sode med tem, ko nekatere v bližnji stranski goščavi več kotlov kropa pripravljenih imajo. Ko so pa Turki, ki se v teh hribatih krajih niso nadjali niti najmanjšega napada, prišli celó brezskrbni v globoko sotesko, prekucnile so žene s strašnim kričem za grmovjem nakupičeno kamenje ter skotnile s peskom napolnjene sode v klance potem pa nad glave prestrašenih Turčinov vlivale kropa; da, nek dvanastletni fant je pribežal iz bližnje hiše z zarjavo puško ter ustrelil iz nje med divjake tako srečno, da je smrtno zadel poglavarja turške čete, kar je ostale še bolj preplašilo. Veliko Turkov je obležalo od kamenja in sodov pobitih in od kropa poparjenih v klanci, ostali so odbežali na vse strani. Nekatere so ubili potem pri Ormoži, nekatere pa v Dravo spodili. Junaške žene, katerih ni bila nobena ranjena, nesle so radostnega srca uplenjeno zastavo in nekaj turškega orožja v cerkev in darovale vse iz hvaležnosti Mariji, pomočnici kristijanov. Ti ostanki so se sicer pozgubili, a „Babji klanec“ še obstoji kot veden spominek junaškega čina navdušenih in bogoljubnih Slovk.

Mih. Slekovec.

Smešničar 9. Dobrosrčen gospod dá beraču lepe nove hlače. Ko ga zopet sreča in vidi, da berač ne nosi darovanih hlač ga nevoljni gospod pokrega rekoč: zakaj ne nosiš hlač, katere sem ti daroval. Berač odgovori: gospod, naj mi ne zamerijo; ko bi jaz v njihovih hlačah beračit šel, bi mi nihče ničesar ne dal.

Razne stvari.

(Svitli cesar darovali) so Vojničanom za nakup gasilnega orodja 100 fl.